

célja, s akkor azt a mérleget kellene elfogadni, amit az adózó felállít, holott a könyvvizsgálatnak éppen az a célja, hogy azt állapítsa meg, hogy az adózó által felállított mérleg helyes-e vagy nem, ha nem helyes — aminthogy a jelen esetben az ide vonatkozó részben nem is volt helyes, — akkor azt az adóztatás szempontjából megfelelően helyesbítse.

3. Helyes és figyelembe veendő volt azonban az a panasz, amely szerint értékelési különbözet címén 3777 pengő lett a jövedelemhez hozzáadva.

E részben az adófelszámolási bizottság határozata, amely a panaszos érvelésével szemben a bizottsági előadó javaslatát emelte érvényre, nem helytálló, mert a helyes eljárás, amit különben a panaszos igazolása szerint úgy látszik, hogy az 1929. évi jövedelem megállapíthatása érdekében megtartott könyvvizsgálat alakalmával is alkalmaztak az, hogy azon gazdasági javaknál, amelyeknek a mennyisége az év végén kisebb volt, mint az év elején, az értékelés az év eleji áron történjék, s ha az évvégi készlet nagyobb, mint a nyitó készlet volt, akkor az évnnyitó készletnek megfelelő mennyiségét az évnnyitó leltár egységárain, a szaporodást pedig az évnnyégi forgalmi áron kell értékelni, azért és amennyiben ez a többlet nem az említett helyes eljárás alkalmazásával lett jövedelemként feltüntetve, ennek a törlését el kellett rendelni, és ennek megfelelően az adófelszámolási bizottság által 67.801 pengőben megállapított adóköteles jövedelmet 64.024 pengőre helyesbíteni.

Ez után a jövedelem után pedig a J. V. H. Ö. 22. §. (1) és (2) bekezdései szerint a rendelkező részben meghatározott összegű jövedelemadó jár.

Árverési vevő adószámlájára nem lehet átvezetni a forgalmi engedély megadását megelőző időre eső közuti adót. (Közigazgatási Bíróság 8564/1932. P. sz.) Panaszos a közuti adó előírását ezért sérelmezi, mert a gépjárművet 1928. évi április hó 13-án nyilvános árverésen vette és a forgalmi engedélyt 1928. évi június hó 13-án írták át az ő nevére. Azt vitatja, hogy az 1928. évi I., II. és III. negyedére járó közuti adót megfizetni nem tartozik. Miután pedig az összeget letétbe helyezte, azt visszautalni kéri.

A panasz részbe alapos.

Az 1928. évi VI. t.-c. 6. §-a alapján a közuti adót az köteles fizetni, akinek nevére a forgalmi engedély szól.

22—154. számú forgalmi engedély 1928. évi június hó 13. napjáig M. I. nevére szólott. — A b.-i rendőrkapitányság azon a napon írta át a 45.281/1928. sz. határozatával a forgalmi engedélyt panaszos nevére. Eszerint a 6. §. és a 7. §. első bekezdése alapján az 1928. évi I. és II. negyedére járó közuti adót M. I. tartozott megfizetni. — Ellenben panaszos adófizetési kötelezettsége az 1928. évi III. évnnyedtetől kezdődött. Az I. és II. évnnyedre járó adóért a törvény 10.

§-ának 2. bekezdése és a 15.000/1928. P. M. sz. végrehajtás utasítás 28. §-a szerint panaszos, a forgalmi engedélyével szavatolt és az adó nemfizetése miatt be lehetett vonni tőle a forgalmi engedélyt. Ellenben a törvény nem nyújt módot arra, hogy az árverést, illetve a forgalmi engedély átírását megelőző időre szóló adót panaszos adószám-lábjára átvezessék. A 15.000/1928. sz. utasítás 15. §-ának (2) bekezdése ellentétben áll a törvény 6. §-ával.

Kényszeregyességi eljárás alatt álló adózó ellen fogatosított zálogolás feloldása tárgyában a határozathozatal a kényszeregyességi eljárásban eljáró bíróság hatáskörébe tartozik. (Közigazgatási Bíróság 1913/1931. P. sz.) A vagyonfelügyelő az adózó ingóságára vezetett zálogolást azért kifogásolta, mert az adózó ellen a b.-i kir. törvényszék 1930. évi február hó 4-én kelt Ke. 32.361/1—1930. számú végzésével megindította a csődönkívüli kényszeregyességi eljárást. Hivatkozik a 6340/1927. M. E. számú rendeletre, amelynek 2. §-a szerint az egyességi eljárás megindításától kezdve az adós vagyonához tartozó dolgokra és jogokra végrehajtást fogatosítani nem lehet.

Hivatkozik a b.-i kir. ítélőtáblának egy hasonló ügyben hozott határozatára, amellyel az egyességi eljárás megindítása után szerzett kincstári zálogjog törlését rendelte el. Ennek alapján kéri az ingókat a zár alól feloldani.

A bíróság a panaszt alaptalannak találta.

A kö zadók kezeléséről szóló H. O. 46. §-ának (2) bekezdése alapján végrehajtási panasznak van helye a végrehajtási eljárásnál előfordult törvényellenesség vagy szabályellenesség orvoslása végett. Törvényellenes, vagy szabályellenes a végrehajtási cselekmény akkor, ha az a hivatalos összeállításnak és a végrehajtási utasításnak a végrehajtási eljárást szabályozó rendelkezéseit, vagy azok valamelyikét megsérti.

Sem a hivatalos összeállításban, sem annak végrehajtási utasításában nincs tiltó rendelkezés arra nézve, hogy az adózó ellen a kényszeregyességi eljárás megindítása után zálogolást fogatosíthatanak. E szerint a kényszeregyességi eljárás alatt álló adózó ellen fogatosított zálogolást a kö zadók behajtási eljárásának jogszabályai alapján sem törvényellenesnek, sem szabályellenesnek minősíteni nem lehet.

Bár való az, hogy a panaszos által idézett rendelet szerint a kényszeregyességi eljárás alatt álló adós vagyonára nézve végrehajtás jogérvényesen nem fogatosítható. Ámde a rendelet szerint a végrehajtás hatályon kívül helyezése a kényszeregyességi eljárásban eljáró bíróság hatáskörébe tartozik. Nyilvánvaló tehát, hogy ilyen ügyben sem a pénzügyi hatóságok, sem a közigazgatási bíróság előtti eljárásnak nincs helye.

A Budapesti Kereskedelmi Biztosító Intézet által hátralékos járulék behajtása iránti eljárás lefolytatása céljából kiállított meghatal-